

تأثیر فضای مجازی و فرصت های پیش رو در یادگیری دانش آموزان

فریده فلامرزی

چکیده:

با تعطیلی دانشگاه ها و مراکز آموزشی در پی شیوع بیماری کرونا در ایران از اوایل اسفندماه سال گذشته، آموزش های مجازی اهمیت دوچندانی در سراسر جهان پیدا کرده و وارد عرصه آموزش های رسمی مدارس و دانشگاه ها و جایگزین تدریس و تحصیل دانشگاهی شد، اما با وجود همه فرصت هایی که در عرصه تعلیم و تربیت ایجاد کرد، معلمان، اساتید، اولیا و دانش آموزان را با چالش هایی جدی روبرو ساخت: بدین منظور پژوهش حاضر با عنوان "آموزش مجازی در دوران کرونا، فرصت ها و چالشها" به روش کتابخانه ای گرد آوری شده است. در این پژوهش پس از بررسی مجموعه کتاب ها، مجلات و مبانی نظری موجود به بررسی اهمیت آموزش مجازی در دوران کرونا فرصت و چالش های آموزش مجازی مورد بحث قرار گرفته و در پایان نیز چندین راهکار برای حل چالشها ارائه شده است.

کلمات کلیدی: آموزش مجازی، فرصت ها، چالشها

مقدمه

ورود تکنولوژی به عرصه اطلاعات و پدید آمدن تکنولوژی اطلاعات تمام ابعاد زندگی بشری را متحول کرد و روند انجام امور با گذشته های نه چندان دور از نظر کمی و کیفی تغییر کرده است که در نتیجه این تغییر و تحولات، دانشگاه ها و مراکز آموزشی با پدیده جدیدی به عنوان تکنولوژی آموزشی (فناوری آموزشی) روبرو شده اند که این پدیده آموزش را از حالات سنتی خارج ساخته و جریان خاصی به آن بخشیده است. این نوع آموزش شالوده ای از کاربرد تکنولوژی، ارتباطات، مفاهیم روان شناختی، حرفه ای و آکادمیک بر اساس معیارها و استانداردهای معمول است که بنا به اهداف، نیازها و واقعیت های موجود جوامع شکل خاصی به خود می گیرد. آموزش به کمک فناوری های نوین در مدت زمان کوتاهی که از زمان پیدایش آن می گذرد توانسته شیوه های آموزش را دگرگون نماید. (جلالی و عباسی، ۱۳۹۳) امروزه دیگر ساختار و فرایند سنتی آموزش جوابگوی نیازهای جوامع انسانی در عصر اینترنت نیست. چرا که از سالهای آغازین قرن ۱۲ هر یک سال و نیم، یک بار قلمرو دانش بشری بیش از دوبرابر می شود. در چنین شرایطی است که افراد جامعه برای هماهنگی با تغییرات دائمی و شتابان پیرامون خود به آموزشهای مدرن نیاز فزاینده ای پیدا می کنند. اگر تا دیروز آموزش تنها از معلمان و مربیان سود می برد و کتاب به عنوان اصلی ترین منبع اطلاعاتی در امر آموزش محسوب می شد، امروزه آموزش با ابزارها و محیط های جدید ارتباطی روبرو شده است.

در کشور ایران و با بررسی اسناد مربوط به وضعیت یادگیری الکترونیکی به نظر می رسد که ایران بر مبنای وجود زیرساخت نرم افزاری و سخت افزاری امکان دسترسی به شبکه، ضریب نفوذ اینترنت و عوامل زیر بنایی در توسعه شبکه یادگیری، که مورد سنجش قرار گرفته است در مرحله ابتدائی قرار دارد. اما در لایه دست اندرکاران نسبت معلمان و متولیان آمار یادگیری مجازی به دانش نرم افزارهای پایه و نرم افزارهای آموزشی در مرحله پیشرفت قرار دارد و این در حالی است که میزان بهره برداری معلمان از